Задача 1.6

Тъй като събирането е операция, операцията е функция, функцията е релация, а релацията е множество, то можем да дефинираме събирането като множество от наредени тройки (a,b,c), за които казваме, че a+b=c. Това множество ще наричаме P. Дефинираме монотонен оператор Γ : $\mathbb{P}(N) \to \mathbb{P}(N)$, $\Gamma(X) = \{(o,x,x)|x \in N\} \cup \{(s(a),b,s(c))|(a,b,c) \in X\}$.

подзадача 1

Трябва да докажем, че n+s(m)=s(n+m). Ще използваме структурна индукция.

случай 1: n = o

Тогава трябва да покажем, че o+s(m)=s(o+m). Използвайки базата на дефиницията на събирането, това свойство излиза тривиално.

случай **2**: $n \neq o$

Можем да запишем n=s(x) (това е така, понеже множеството N е минимална неподвижна точка на оператора, чрез който се дефинира). Така имаме, че n+s(m)=s(x)+s(m)=s(x+s(m))=s(s(x+m))=s(s(x)+m)=s(n+m). От дефиницията на събирането знаем, че s(x)+s(m)=s(x+s(m)). От индуктивното предположение знаем, че s(x+s(m))=s(s(x+m)). Отново от дефиницията на събирането можем да запишем s(s(x+m))=s(s(x)+m)=s(n+m).

подзадача 2

Трябва да покажем, че така дефинираното събиране е комутативно, тоест n+m=m+n.

случай 1: n = o

Имаме, че n + m = o + m = m. ... доказва се

случай 2: $n \neq o$

Нека n=s(x). Тогава n+m=s(x)+m=s(x+m) от дефиницията на събирането. От друга страна m+n=m+s(x)=s(m+x)=s(x+m) от подзадача 1 и от индукционното предположение. Така доказахме случая.